

Na de lesfase van de Foundation in Counseling Ministry School van 3 maanden in Amsterdam ben ik nu in India voor mijn outreachfase. Uitdagend blijft het om met een team je steeds weer aan te passen aan nieuwe slaapplekken, nieuwe mensen, en daarin ook tijd en ruimte en rust voor jezelf te vinden. Sleutelwoord is steeds weer hetzelfde: communicatie. Ben blij en dankbaar met hoe we als team in staat zijn daar steeds weer mee om te gaan. Afgelopen maanden stonden in het teken van lesgeven in verschillende afkickklinieken, jeugdgroepen, en een school, en relatie opbouwen met de verschillende jongeren die we hebben ontmoet. Wat dat betreft veel ervaring opgedaan en veel geleerd...

PITTIG ETEN, EMMERDOUCHES, EN LESGEVEN IN INDIA

Afgelopen twee maanden in India zijn uitdagend en interessant geweest. Spreken voor verschillende groepen in de Engelse taal. Uitdaging in opstaan en spreken ook als je daar eigenlijk even geen zin in hebt. Emmerdouches! Water opwarmen en met een bakje over je heen plonzen en oprispen maar! Eten met veel (te) hete kruiden! Reizen doen we hier in een Vikram, een driewielige uit de kluitengewassen brommer met ruimte voor 6 mensen, maar als het moet voor 12 of meer, haha! Koeien lopen overal los! Vreemde mensen vragen je op de foto, of komen gewoon naast je staan voor een selfie! Apen slingeren van bomen naar balkons en weer terug naar de boom. En, apen zeggen geen dankjewel als ze je bananen stelen die je net hebt gekocht bij de groenteboer...

GASTVRIJHEID EN PITTIG ETEN

Pittig eten gaat hier samen met gastvrijheid. In het Noord-Oosten waar we de eerste drie weken waren zijn we enorm vaak uitgenodigd om te komen eten, na een kerkdienst of na het lesgeven, of gewoon omdat we waren uitgenodigd. Op de vraag of iets pittig was, was het antwoord meestal nee of een klein beetje. Ik leerde dat dat niet de juiste vraag is voor een Dutchie met overgevoelige smaakpapillen zonder veel ervaring met pittig eten! Gelukkig uitte de gastvrijheid zich ook in gerechten speciaal gemaakt zonder teveel pepers! Gastvrijheid uit zich ook in het drinken van chai, zwarte thee met melk en verschillende kruiden. Ik moet zeggen, mijn favoriete drankje hier!

LESGEVEN EN DELEN

De afgelopen maanden heb ik verschillende keren lesgegeven en gesproken. De eerste keer was tijdens een jongerendienst in een kerkje in de bergen van Nagaland. Hoe bijzonder was het om te horen dat daar lang geleden geprofeteerd was dat er buitenlanders zouden komen om daar te spreken. Met ons spreken daar waren we de vervulling van deze woorden. Gaaf!

Ik leerde tijdens deze dienst ook om mijn eigen voorbereiding los te laten, voor mijn tijd van spreken begon had ik het gevoel dat God zei om mijn levensverhaal te vertellen. Vanaf mijn geboorte tot nu en de verschillende processen die daarin zijn geweest. Ik vond het zo bijzonder dat wanneer mijn zinnen vertaald werden ik soms niet eens wist wat mijn volgende zin zou zijn, maar dat ik daar zo rustig kon staan! De vraag was toen of ik gedurende een half uur iets kon delen. Een week geleden werd mij gevraagd of ik 1,5 uur kon vullen met spreken over het onderwerp vergeving, en hoe dingen in ons leven scheef kunnen groeien door ervaringen die we meemaken en hoe God dat wil herstellen in ons leven. Ik voelde me zo rustig daar voor in de klas, ook als er vragen kwamen en er interactie was. Ik genoot er zelfs van!

In de afgelopen maanden zijn er ook verschillende momenten geweest dat ik aan de beurt was om les te geven, en dat ik er vooral geen zin in had. Of omdat ik me onzeker voelde, of omdat ik het liefst weg wilde rennen. Maar dankbaar ben ik voor mijn team hier, dat we dan altijd elkaar konden bemoedigen in deze moeilijke momenten!

Bemoedigd ben ik ook door reacties van mensen na het lesgeven, dat het ze zo aangesproken had. Of mensen die naar me toekwamen en open over hun verhaal vertelde, over de strijd die ze persoonlijk ervaren in hun leven.

FOUNDATION IN COUNSELING MINISTRY SCHOOL

AMSTERDAM, KRIJGT EEN VERVOLG ...

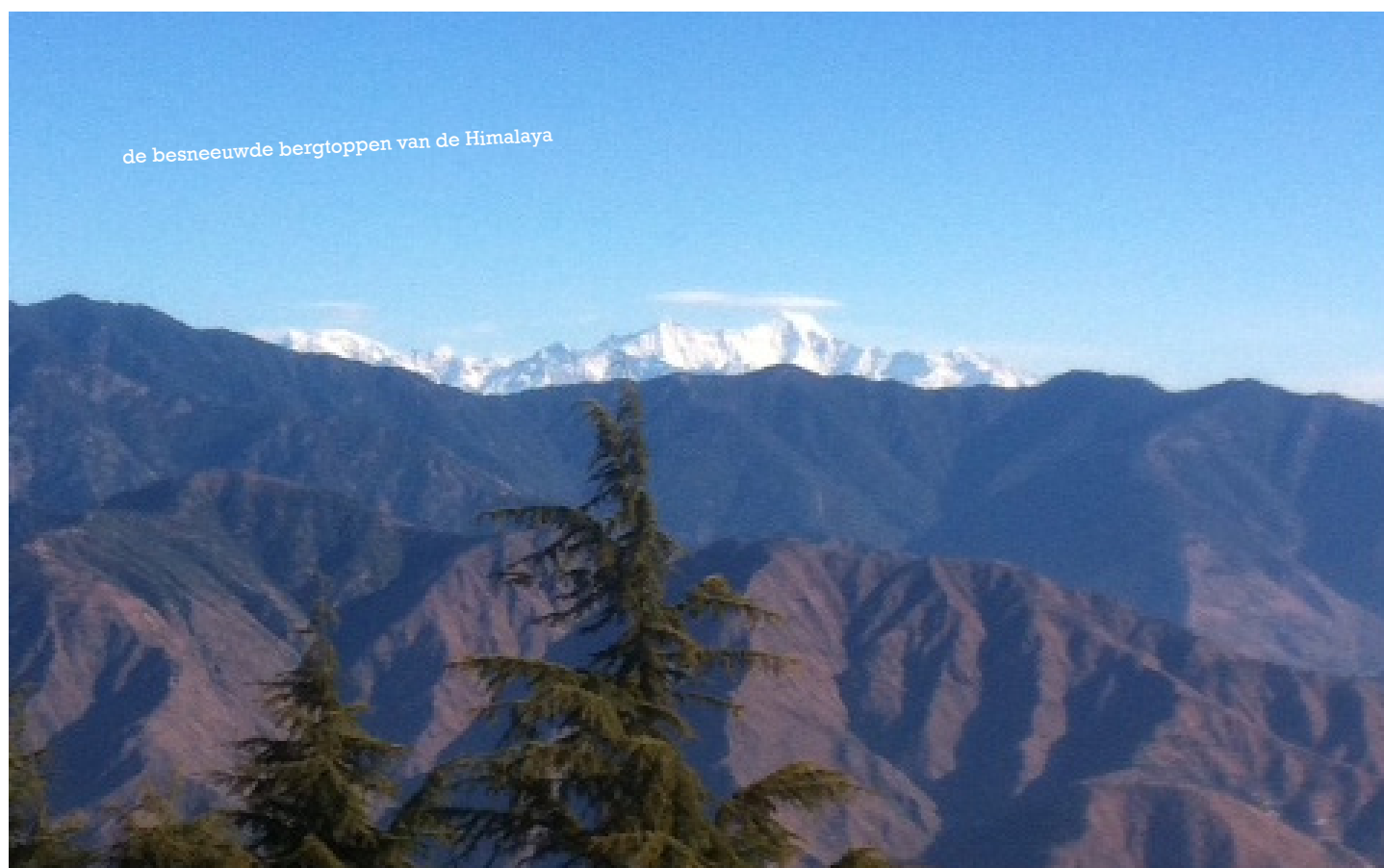
Tijdens de lesfase in Amsterdam ben ik gevraagd om de volgende FCM school mee te helpen leiden. Ik voel me best wel vereerd dat ik gevraagd ben. En heb daar de afgelopen tijd ook over nagedacht. Brazilië is nog steeds aanwezig in mijn hart. Maar het lijkt erop dat het terug gaan nog niet in de nabije toekomst is! Ik heb het gevoel dat het meehelpen leiden van de volgende Counseling School me de gelegenheid biedt om persoonlijk nog meer te groeien en ook te groeien in mijn counseling skills. En ik wil die uitdaging graag aangaan. Mijn volgende stap is dus dat ik mij ga aanmelden bij de Jeugd met een Opdracht basis in Amsterdam, in principe gedurende de tijd dat de volgende school duurt. Ik kijk uit naar wat deze nieuwe stap me gaat brengen!

AFRONDING OUTREACH

De afsluiting van mijn outreach zal in New Delhi zijn. De laatste 3 weken verblijven we in een kinderkuis aldaar. We gaan daar onder andere meehelpen op een schooltje. Dit schooltje is er voor de kinderen van het kinderkuis, en hun moeders zijn op dit moment niet in staat ze in een veilige omgeving op te laten groeien. De kinderen worden liefdevol opgevangen in de veilige omgeving van het kinderkuis. In New Delhi hebben we ook onze certificaat uitreiking, en tijd van debriefing.

BEDANKT!

Dankbaar ben ik voor de mooie en leerzame tijd in India. Dank jullie wel voor jullie gebed en ondersteuning in financiële vorm! Ook de komende tijd kijk ik uit naar jullie betrokkenheid hierin! Bedankt!

Colofon

Nieuwsbrief maart 2015

Contact thuisfrontcommissie

info@annetonline.nl

Aanmelden digitale nieuwsbrief

administratie@annetonline.nl

Giften

S.N.S.- Banknr. 93.17.01.139, t.n.v. Stichting Nehemia,
o.v.v. Annet Doornenbal, Brazilië (vermeld duidelijk de naam!)

Adres

Annet Doornenbal
Prinses Margrietlaan 10
3925 HD Scherpenzeel
Nederland